

МОМЕНТЪТ НА ЗАБРАВАТА

chitanka.info

Хуадзи от рода Ян-Ли в царство Сун загубил паметта си в зряла възраст. Можел да получи подарък сутринта и да забрави за него до вечерта; да подари нещо вечерта и на сутринта да не помни. На улицата забравял да се движи, а у дома — да седне. Днес не можел да си спомни какво е станало вчера, а утре — какво е станало днес.

Семейството му се притеснило и поканило един гадател, за да предскаже бъдещето на Хуадзи, но безуспешно. След това поканили един шаман, за да извърши обред за връщане на паметта, но и това не помогнало. Повикали лекар, за да го излекува, но и той не се справил.

Имало един конфуцианец от Лу, който си предложил услугите и заявил, че може да помогне. Жената и децата на Хуадзи му обещаха за награда половината от своето богатство.

Конфуцианецът им казал:

— Ясно е, че това е заболяване, което не може да бъде предсказано с хексаграми и предсказания, не може да бъде повлияно с благотворни молитви, не може да бъде излекувано с лекарства и игли. Ще се опитам да преобразувам ума му, да изменя мислите му. Има надежда, че това ще го възстанови.

После конфуцианецът се опитал да съблече Хуадзи, а той търсел дрехите си; опитал се да го изтощи чрез глад, и той търсел храна; опитал се да го затвори на тъмно, и той търсел път към светлината.

Конфуцианецът останал доволен и казал на синовете му:

— Болестта е излечима, но изкуството ми е пренесено тайно от поколения, не трябва да се разкрива на непосветени. Затова ще остана с него насаме в стаята за седем дни.

Те се съгласили — и никой не разбрал, какви методи е използвал конфуцианецът, но болестта една сутрин изчезнала.

Когато Хуадзи се събудил, бил много зъл. Изпъдил жена си, наказал синовете си, погнал с копие конфуцианеца.

Властите на Сун го арестували и поискали да узнаят причината.

— По-рано, когато забравях, — казал Хуадзи, — за мен нямаше граници, не забелязвах съществува ли небето и земята. Сега внезапно си спомних — всички беди и преодоляването им, печалбите и загубите, радостите и тъгите, любовта и омразата на двадесет-тридесет изживени години.

Пред мен има хиляди преплетени нишки. Страхувам се, че всичките тези беди и преодоляването им, печалби и загуби, радости и

скърби, любов и омраза ще дойдат и ще поразят сърцето ми. Ще намеря ли отново момента на забравата?

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.